

FIETSEN DOOR NIEUW-ZEELAND

Het sprookjesachtige land van de kiwi's

© New Zealand Tourism - Miles Holden

Fietzers rond Lake Wakatipu Ride bij Queenstown

TEKST: FENNEKE VAN DE AA | FOTO'S: NEW ZEALAND TOURISM EN SUSANNE VEEKEN

Op 18.520 kilometer van Nederland liggen twee eilanden op de rand van de Zuidelijke Stille Oceaan en de internationale datumgrens. Samen vormen ze het meest geïsoleerde land ter wereld en de plek waar Spoedeisende Hulp-arts Susanne Veeken al fietsend haar hart verloor: Nieuw-Zeeland.

© New Zealand Tourism - Chris-McLennan

Auckland is Nieuw-Zeelands grootste stad.

Dichte bossen, verloren baaien, besneeuwde bergtoppen, verlaten stranden, sprookjesachtige fjorden, tropische regenwouden, majestueuze watervallen, grootse vulkanen, wegs meltende gletsjers, stinkende modderpoelen en lege, weidse vlakten: Nieuw-Zeeland heeft het allemaal. Het land, dat eigenlijk *The Dominion of New Zealand* heet, wordt daarom ook wel de aarde in miniatuurvorm genoemd. Alleen een echte woestijn kom je op de eilanden niet tegen. De grootste eilanden van Nieuw-Zeeland zijn het Noordereiland en het Zuidereiland, die worden gescheiden door de Straat Cook – op sommige plekken slechts 24 kilometer breed. Het magische, sprookjesachtige landschap loopt uiteen van subtropisch in het noorden tot sub-Antarctisch in het zuiden en is relatief jong. De rotsen waarop Nieuw-Zeeland is gevormd, zijn wel 600 miljoen jaar oud, maar de Nieuw-Zeelandse Alpen op het Zuidereiland zijn bijvoorbeeld slechts 3 miljoen jaar oud en het gevolg van vulkanische explosies en aardbevingen. Het minder bergachtige Noordereiland staat tegenwoordig meer bekend om zijn vulkanische landschap, bijvoorbeeld door de actieve vulkaan Mount Ruapehu.

Sinds de dertiende eeuw worden de twee eilanden, die samen qua oppervlak vergelijkbaar zijn met Groot-Brittannië, ook bewoond door mensen: toen kwamen de Maori's aanvaren. Inmiddels telt het land ongeveer 4,4 miljoen mensen, onder wie een hoop (voormalig) Nederlanders. En bijna was Susanne Veeken één van hen geweest: 'Als het aan mijn man had gelegen, dan hadden we er nu gewoond. Hij was meteen

verkocht, maar ik twijfelde. Niet vanwege het land – want dat is echt prachtig – maar het is 24 uur vliegen en dat is voor mij te ver van familie en vrienden.' Al geldt dat niet voor vakanties, want de Spoedeisende Hulp (SEH)-arts bij het Jeroen Bosch Ziekenhuis is inmiddels al vier keer naar Nieuw-Zeeland gevlogen. De eerste keer maakte ze een fietstocht over het Noordereiland en het Zuidereiland en raakte ze op slag verliefd. 'Nu voelt Nieuw-Zeeland als thuis komen.'

Lava en blubber

'Mijn studie had ik net afgerond en mijn man was bijna klaar met de zijne', vertelt Susanne. 'Nog voordat we het echte werkende leven ingingen, wilden we nog graag een langere reis maken. Ik had gehoord dat Australië en Nieuw-Zeeland mooi waren en mijn man wilde fietsen. Dus dat hebben we gecombineerd. Uiteindelijk zijn we viereenhalf maand weg geweest, waarvan we drieënhalve maand al fietsend doorbrachten in Nieuw-Zeeland. Zonder training en zonder een tevoren bedachte route. En dat ging eigenlijk heel goed: we zijn gewoon gaan fietsen en stopten als het er leuk uitzag. In Nieuw-Zeeland begonnen we op het Noordereiland, waar we onze conditie verder opbouwden – daarmee waren we al begonnen in Australië, toen we van Melbourne naar Sydney fietsten –, en op het Zuidereiland hebben we uiteindelijk op vrijwel elke weg gereden die er is.'

De SEH-arts en haar man begonnen hun reis in Auckland, een van de grotere steden van het Noordereiland. Hun meegebrachte fietsen werden niet meteen gebruikt, want

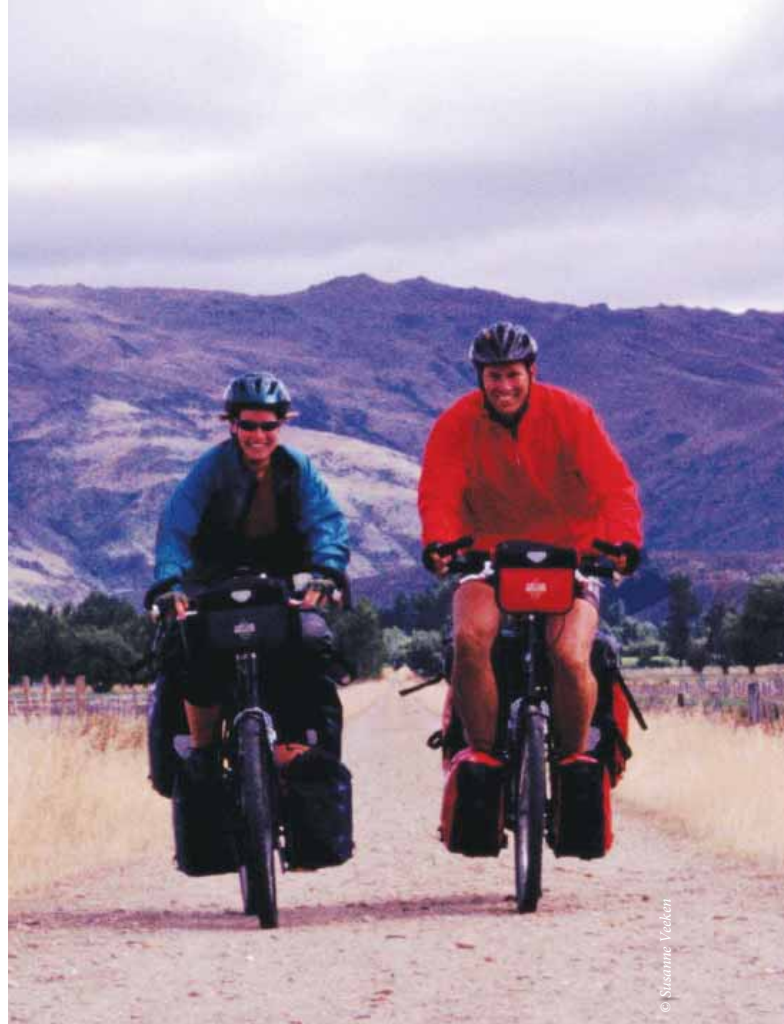
© New Zealand Tourism - James Heremata

De Maori's hebben tattoo's op hun lichaam en hun gezicht. De figuren symboliseren o.a. de familiegeschiedenis.

eerst gingen ze met een huurauto naar het meest noordelijke puntje en meteen het meest historisch belangrijkste deel van Nieuw-Zeeland, Cape Reinga en de Bay of Islands. Hier kwamen de eerste Polynesische vissers zo'n zevenhonderd tot achthonderd jaar geleden aanvaren in het warme aquamarijne water. Dit Northland is voor toeristen een paradijs waar je kunt diepzeevissen, duiken, zwemmen en zeilen, maar voor Nieuw-Zeelanders is het vooral de wieg van de natie. Vanaf het Coromandel Peninsula stapten Susanne en haar man op de fiets. 'Dat schiereiland is misschien wel een van de mooiste plekken die ik heb gezien', zegt de SEH-arts nu. 'Heel mooie baaien en stranden en gekke bomen en struiken die je van hier niet kent. En je kunt er prachtig fietsen. Via de Coromandel kom je richting Rotorua terecht in een vulkanisch gebied met blubbende modderpoelen die telkens omhoog spatten. Na een tussenstop bij destijds kennissen en nu goede vrienden die bij Napier wonen, zijn we daarna richting de Whanganui River en de vulkanen in het Tongariro National Park gefietst, deels via wat nu de Mountains-to-Sea Trail heet en de Whanganui River Road. Je fietst dan door een prachtig vulkanisch landschap met geweldige kleuren, prachtige meren en af en toe wat sneeuw op de toppen.'

Wildlife spotten

'Op het Zuidereiland hebben we eerst de wijngaarden rond Blenheim verkend', vertelt Susanne. 'Aan het einde van

© Susanne Veeken

Samen met haar man, Mischa Falger, fietste SEH-arts Susanne Veeken heel Nieuw-Zeeland rond.

onze reis kwamen we terug naar deze kant van het eiland en hebben we de mooie baaien en bijzondere vogels bij Motueka Bay ontdekt, het Abel Tasman National Park en de prachtige Tasmanian Bay. Uiteindelijk fietsten we zo via de Queen Charlotte Drive, een zeer mooie *scenic* route naar Picton – laatst hebben we nog aan de overkant van het water, in Lochmara Bay, gekampeerd met onze kinderen in hutjes op het strand.'

Aan de oostkust van het Zuidereiland kun je volgens Susanne veel bijzondere dieren spotten. 'Bij Kaikoura kun je met een bootje op zee walvissen spotten. Bij het schiereiland bij Christchurch, Akaroa Peninsula, kun je gewoon vanaf een café bij de baai dolfijnen zien zwemmen en duiken. En bij het volgende schiereiland, bij Dunedin, kun je *yellow eyed penguins* en heel grote walrussen op het strand spotten. Daar moet je met een heel grote boog omheen en je moet ze vooral niet storen, want als ze gaan rennen dan redden ze zelfs snelheden van zestig kilometer per uur!'

Op het Zuidereiland volgde de SEH-arts geen rechttoe, recht-aan route langs de kusten. Wel tikte ze het zuidelijkste puntje van het Zuidereiland aan bij Slope Point en parkeerde ze haar fiets bij het National Park Fiordland. 'Daar hebben we vanaf Te Anau een bustocht gedaan naar Milford Sound. Het lijkt daar enigszins op de Noorse fjorden; een heel gekke, mysterieuze omgeving met mooie bomen en struiken en plotseling verschijnende meren en prachtige watervallen.'

Ook heeft het echtpaar de westkust en de Nieuw-Zeelandse Alpen ontdekt. 'Het is heel gaaf om daar te fietsen', zegt

© New Zealand Tourism

De mysterieuze Bridge to nowhere, onderdeel van de Whanganui River Road

Susanne. 'Je kunt bijvoorbeeld vanuit de oostkust een oude spoorlijn volgen, de Otago Central Rail Trail, waarbij je in het begin denkt dat je in het Wilde Westen fietst. Vanaf Queenstown hebben we de stoomboot over Lake Wakatipu genomen en zijn we bij Walter Peak uitgestapt. Hier kun je op onverharde wegen fietsen over heuvels, door het dichte groen en om prachtige meertjes heen. Het lijkt hier bijna alsof je alleen bent, afgesloten van de buitenwereld. Echt een speciaal gevoel.'

Afwisseling troef

Sommigen vinden het Noordereiland mooier, anderen kiezen juist het Zuidereiland. De SEH-arts niet. 'Ik kan niet kiezen', zegt ze resoluut. 'Beide eilanden hebben hun charme en zijn ontzettend mooi.' Voor de fietser is er wel een onderscheid. Het Noordereiland kent dankzij de vulkanen veel korte klimrouten. Het Zuidereiland heeft daarentegen de hoogste bergen. Daardoor is het vooral veel langzaam klimmen. 'We hebben veel geklommen en veel hoogtemeters gemaakt. En het is inderdaad best pittig af en toe', zegt Susanne. 'In de boekjes staat bijvoorbeeld soms dat het *pancake flat* is. Verwacht dan geen Hollandse vlakheid, maar heuvelachtige bergen zoals in Zuid-Limburg. Maar het fijne is wel dat je onderweg spontaan wordt aangemoedigd door de lokale inwoners. Die zijn echt heel aardig, behulpzaam en enthousiast. Je krijgt zelfs ongevraagd een veilige slaapplek aangeboden!' Op het Zuidereiland regent het vooral veel aan de westkust en verder heeft de fietser daar ook te maken met enorme bergpassen – de gigantische bergketen Mount Cook telt bijvoorbeeld zeventien pieken boven de 3.000 meter –, maar ook met een opeenvolging van nationale parken vol prachtige natuur. Dat maakt het fietsen niet minder zwaar, maar de schoonheid van de natuur maakt veel goed. De afwisseling

De spoorroute op het Zuidereiland

De mooiste en gemakkelijkste fietsroute van de oostkust richting westkust op het Zuidereiland is een oude spoorlijnroute: de Otago Central Rail Trail is een 152 km lang fietspad, dat je flink op weg brengt. In drie tot vijf dagen fiets je van Middlemarch tot Clyde, waarbij je om meerdere bergpassen heen fietst en het landschap langzaam ziet veranderen van een weidse vlakte in dicht regenwoud met tussendoor bergtoppen van 3.000 meter. Van 1870 tot 1990 reed hier nog een oude stoomtrein, waardoor het klimmen meevalt. Een deel van de originele Otago Central Railway kun je nog ervaren door van de Taieri Gorge Railway van Dunedin naar Middlemarch te reizen.

© New Zealand Tourism

De Otago Central Rail Trail, een 152 km lang fietspad
www.otagocentrailtrail.co.nz

© New Zealand Tourism - Rob Stisted

Je kunt het hele jaar walvisspotten in de buurt van Kaikoura.

© New Zealand Tourism - Whirimaki Rainforest Experiences

Waterval in de buurt van Lake Taupo

Rivieren overbruggen op het Noordereiland

Ruapehu is de hoogste berg van het Noordereiland en het startpunt van een prachtig fietsavontuur door Tongariro en Whanganui National Park naar de Tasmanzee. In drie tot vijf dagen fiets je langs torenhoge bergen en over lange bruggen over de vaak woeste Whanganui-rivier. Het 217 kilometer lange fietspad van de *Mountains to Sea Trail* gaat over 32 kilometer rivier. Tussendoor kun je naar hartenlust stoppen om te wandelen, kajakken of talloze foto's te maken – vooral het 294 meter lange spoorwegviaduct is de perfecte plek om jaloersmakende foto's te schieten.

www.mountaintosea.co.nz

binnen die natuur is zo groot in Nieuw-Zeeland dat je om elke hoek wel weer de neiging hebt om van de fiets af te stappen, bekent Susanne. 'Dan moet je jezelf dwingen om verder te gaan. Waar we op het Noordereiland vanaf Lake Taupo naar Wellington reden, kun je ook makkelijk linksaf slaan richting Napier. Dan kom je terecht in een landschap vol wijngaarden. En dat vind ik zo mooi aan Nieuw-Zeeland; de vreemde vegetatie en dat alle mogelijke verschillen op een relatief kleine afstand van elkaar liggen. Op het Zuidereiland fietsten we 's ochtends bijvoorbeeld weg met uitzicht op de oceaan, 's middags gingen we door regenwoud en 's avonds eindigden we aan de voet van een gletsjer. In één dag fietsen! Gemiddeld fietsten we tachtig kilometer per dag. Dat is niet een supergrote afstand, maar wat je dan al aan verschillen kan zien, is geweldig!' ●